

יתה זי המהפכה השקטה ביותר שבוצעה אי פעם.
יום ה' 17 במאי 1977 יזכר לא רק כיום בו הפך הליכוד לראשונה למפלגה הגדולה בישראל, אלא גם לבחירות בהן ביצעה מהפכה חרישית שאיש לא ציפה אותה ולא הבחין בה מראש. היו אלה הבחירות השקטות ביותר בתולדות ישראל. מי ש' סייר אותן יום על פני הארץ יכול היה לדמות כי במזגהאוויר הקייצי, שרויה המדינה כמו בתנומה עמוקה, שום התרג' שות לא ניכרה בחוצות הערים. התעמולה נדמה. הוויכוחים השתקו. אפילו עסקני המפלגות, המתרוצצים בכל יום-בחירות כאחוזי אמוק היו הפעם רגועים ונינוחים. אי-אפשר היה לחוש את רעידת האדמה העומדת להתחולל. היה זה יום השקט לפני הלילה הארוך של הסערה.

עזר וייצמן. שעה 07.00

עזר מגיע אל מטה הבחירות של הליכוד ברמת-השרון, מקום-מגוריו. הוא מויר דא שהכל תקין בבית. הוא יוצא להצי' ביע בעצמו, בקלפי מס' 15 ברמת-השרון. משם הוא חוזר הביתה, שותה ספל קפה עם רעייתו ראומה. בערב הקודם הם בילו גם כן יחדיו, מול הטלוויזיה. "ראינו סרט אידיטי והלכנו לישון, ישנתי פגו. שום נדודי-שינה ושום בטיח", הוא אומר.

09.00 — מגיע עם נהגו אבי, אל המצור דה, עולה אל מטהו בקומה ה-13. "מה אתם אומרים?" הוא שואל כל מי שנקרה בדרכו.

פלאטי-שרון. שעה 07.30

רחוב מגל 23 בסביון. בוויולה המפוארת

אריק מתעורר ראשון בדירתו ברחובות. לילי מתעוררת זמן קצר אחריו. הילדים, גילעד ועומרי, עדיין ישנים. לילי מאכילה את שני כלביה-הפודל, גימי וגיני. גיני עומדת להמליט בכל רגע. לילי: "ביקש' נזמנה שתמתין עד אחרי הבחירות. אין לנו כרגע זמן לספל בגורים שלה". אריק: "היא עומדת להמליט ממש בכל רגע, העטנים שלה מלאים חלב". פוליטיקאי או לא, אבל איכר בדם. עובדת משק-הבית, דליה, מתעוררת כשר על חולצתה סמל שלומציון. עומרי בן ה-13 וגילעד בן ה-11 מתעוררי רים גם הם. גילעד חולה, יש לו חום, ולילי מודאגת. בלילה שלפני יום הבחירות הלך אלוף (מיל.) אריאל ("אריק") שרון לישון בש' לוש לפנות-בוקר. יחד איתו היתה, כמו תמיד, רעייתו לילי. עד הרגע האחרון ממש ניצל אריק כל הזדמנות לגייס בוחרים שיצביעו עבורו. בחודשים האחרונים חרש את הארץ ל-

אריק שרון. שעה 06.00

לנו כרגע זמן לספל בגורים שלה". אריק: "היא עומדת להמליט ממש בכל רגע, העטנים שלה מלאים חלב". פוליטיקאי או לא, אבל איכר בדם. עובדת משק-הבית, דליה, מתעוררת כשר על חולצתה סמל שלומציון. עומרי בן ה-13 וגילעד בן ה-11 מתעוררי רים גם הם. גילעד חולה, יש לו חום, ולילי מודאגת. בלילה שלפני יום הבחירות הלך אלוף (מיל.) אריאל ("אריק") שרון לישון בש' לוש לפנות-בוקר. יחד איתו היתה, כמו תמיד, רעייתו לילי. עד הרגע האחרון ממש ניצל אריק כל הזדמנות לגייס בוחרים שיצביעו עבורו. בחודשים האחרונים חרש את הארץ ל-

היום בנועלה בגיין לשניטון

מו... בל... ב... הע... עב... איך... הכ... לה... על... הר... ב... של... אול... שוק...

08.20 — רחוב וייצמן 74 בתל-אביב. בית-הספר התיכון העירוני ד'. בבית-הס' פר ממוקמות שתי קלפיות. מיספר 179 ומיספר 180. פלאטו אמור להצביע באחת מהן.

פלאטו נכנס לבית-הספר, מעיף מבט בתור ונעמד בצד. בתור, כעשרה אנשים. האנשים נדהמים, מתבוננים בסקרנות. "פלאטו מצביע כאן? מה פיתאום?" פלאטו עדיין אינו מצטרף לתור. הוא מצית סיגריה ומשלב ידיים. כל התרגשות אינה ניכרת בתנועותיו. אנשי מטה מציר גים לפגיו את עיתון הארץ מהבוקר, ובו עמוד שלם של מודעת-בחירות מצולמת של תנועתו. הוא מעיין בה בשביעות רצון.

בוחרים נוספים מגיעים. התכונה סביב גוברת. אנשים ניגשים ללחוץ את ידו של פלאטו. הוא נוהג בנימוס רב, לוחץ את ידי כולם, מברך ומבורך באידיש ובצרי' פתית.

מעדיה מרציאנו. שעה 08.00

המועמד הרביעי ברשימת שלי לכנסת עיף. "לא ישנתי כל הלילה", הוא מס' ביר, כשהוא נכנס למטה השכונות של הפנתרים השחורים ברחוב ישעיהו 2 בירושלים. "כדי להכניס את עצמי לכנסת אני צריך לעבוד קשה. היום, כל קול שי נשיג בירושלים", הוא פונה לפעילים, שהתרכזו במטה. "זה קול נטו להכניס אותי לכנסת. שיהיה לכם נציג אמיתי בכנסת".

הפעילים יוצאים לקלפיות השונות, בכל הלקי העיר. הדגש מושם על השכונות. "תזכרו, בשכונות צריך להוציא את האני שים מהמטות כדי שיצביעו. אם הם יגי' עו לקלפיות, הם ישימו את האות ש'". כבר בשעה זו של הבוקר החמים נתקל סעדיה, בן ה-27, הלבוש "כמו ביום רגיל", כדבריו, בחולצה אדומה ובמכנסים אפורים פשוטים, במחסור בכסף. "מתנדבים", הוא אומר, "לא חסרים לנו כאן. כולם התגייסו להכניס אותי לכנסת. חסרות רק מכוניות. בדרך", הוא מספר, "עברתי ליד המטה של אגודת ישראל ברחוב ישעיהו פרס. יש להם צי של מוניות מגויסות, מכשירי-אלחוט, מאות תלמידי-ישיבות. הכסף זורם שם כמו מים. תאוה לעיניים מטה-השכונות שוכן במרתף ישן, בחצר האחורית של בית-דירות עתיק. הקירות סדקים והסיד מתקלף. באולם המרכזי

של שמואל פלאטי-שרון לא ניכרת עדיין כל התרגשות של יום-בחירות. השומר הי' חמוש ונהגו של פלאטו יושבים בפתח הבית ומשוחחים. סמי פלאטו נייער זה-עתה משנתו, ומתי כונן לקראת יום מפרך. כעבור עשר דקות נשמעים צילצולי הטלפונים הראשונים. אנשי-מטהו של פלאטו בתל-אביב מבררים אם הכל כשורה, ומאיצים בו למהר ל- קלפי.

כ-08.00 מוזק נהגו של פלאטו, סימון, אל מכונית הקדיאק החונה בפתח הבית. מתניע, וממתין לבוס. מרגשת תכונה מסוימת. אחיה של אנט שרון יוצא מה' בית בחופזה, וממהר במכוניתו ליעד בל-תיידוע. פלאטו יוצא אחריו.

לנו כרגע זמן לספל בגורים שלה". אריק: "היא עומדת להמליט ממש בכל רגע, העטנים שלה מלאים חלב". פוליטיקאי או לא, אבל איכר בדם. עובדת משק-הבית, דליה, מתעוררת כשר על חולצתה סמל שלומציון. עומרי בן ה-13 וגילעד בן ה-11 מתעוררי רים גם הם. גילעד חולה, יש לו חום, ולילי מודאגת. בלילה שלפני יום הבחירות הלך אלוף (מיל.) אריאל ("אריק") שרון לישון בש' לוש לפנות-בוקר. יחד איתו היתה, כמו תמיד, רעייתו לילי. עד הרגע האחרון ממש ניצל אריק כל הזדמנות לגייס בוחרים שיצביעו עבורו. בחודשים האחרונים חרש את הארץ ל-

האוהדים
"אוהה! מה קרה? המערך אכל אותה!" עקנו האוהדים המשו' הביס של מנחם בגין, שהתקבצו בפתח מצודה-זאב. רובם היו תושבי פרברי תל-אביב, שבאו אל המצודה כדי להריע למנהיגם מייד כשנודע כי הליכוד מוביל בבחירות. השמחה גברה ככל שהתברר שהתחזית המוקדמת אכן מתממשת.